

Aşkın Rotasında Saklı Bir Emanetim Ben Rabbime

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Temmuz 2025

Uzak bir ülkesin, sevgili:

İklimlerin seyrüseferinde saklı bir düşün içine düşülesi
Aşkın havsalasından taşan bir yangın bir kıvılcım bir izdiham
İnzivada geçen ömrü hibe ettiğim
Bir servetsin
Ve gizi sevginin
Aşkın buğrasında saklı c/esaretim
Ve güç bulduğum kadar esiriyim bu sevginin
Meali hayal ve özlem olsa da
Solmayan çiçeğimsin
Bense zemherinin ta kendisi.

Bir sözcükten çıkmalıydım yola mademki kalemdi dürten içimi ve aşkın hicvine tutsak oldum
sözcüklerinse izin vermediği geçişi geçiştirip de ömrü geçkin rüzgarla sözlendiğim.

Manidar gülüşüm ve çalıntı bir esaretim ben.

Aşkın kallavi rotasında saklı bir emanetim ben.

Yedieminde saklıdır ruhum ve dokunulmazlığım kayıtlı Allah katında: rüzgarın defterini dürdüğü bir
yaprağım ben.

Damarlarım kabarık ruhum evhamlı soyağacımsa kabarık gel gör ki yalnızlığın bam teline basmakta çalan
her şarkı.

Pişekarıyım ömrün ve pişmem gerektiğinden de fazla yandım, kavruldu ben aşk ateşinde ve ihbar
ettiğim elbet ruhum aşkın ihtiva ettiği özlemlerle diğerken söküklüklerimi.

Rotası kayıp yıldızların.

Nutku tutulan yalnızlığım.

Yârim, yarenim ve mevkiim:

Aşkın hitabesi kavruk yüreğim.

Gün süzgün.

Sezilerim üzgün.

Yâd edilesi dünüm bana bu güne küskün.

Kâküllerime kar yağdı ve aşkın menşei ölüm.

Yalnızlığıma ithamlar yağdı düşlerin tekmili dününde kaldı.

Yorgun kıtaları var ruhumun ve sen bana uzak belki de tuzak bir ülkesin.

İhtimamla sevdiğim ne ki isyan etmişken kendime sözcüklerinse basiretinin bağlandığı ve şehrin
ışıklarının uykuya daldığı bir günün ertesinde.

Hezimet yüklü iblis ve kotası dolmadı kininin:

Aşkı idrak etmenin ise güzelliği saklı içimdeki iklimde ve savrulduğum kadar rüzgarın künyesinde manidar bir gülüşüm, mutluluğumun kundaklandığı hazan misali ölüşüm, evhamla yaşayıp sözcüklerimin sarardığı.

Dik yokuşu kat ettim.

Halt ettim sözüm ona severek yüreğimi ihya ettim nihayetinde infilak etti yüreğim.

Dar cepheli bir pencere aşkın idamı saklı şeceremde.

Göğün muhtevası ve süzgün ruhların tek rüyası kavuşmak saklı cennete.

İbaresini günün büyüyen öfkem ve küstüğüm ömrün şaşalı ç/ağrısı aşkla yoğurduğum duygulardan payıma düşen ve rotamdan ayrı düşmemek adına kendi içimde defalarca kaybolduğum.

Melun bir rüzgarsa ruhumu parçalayan ve münzevi bir coşku iken yalnızlığımı kardığım ve işte adımlarken adımları kaybettim sonunda özüme rast geldim ve özrümü sundum evrene ben ki bir kaldırım serçesiyim boyumdan büyük duyguların arifesinde saklı bir düşünüm ve hazin bir gülüş mağdur kılındığım öykümden damlayan nidalaradır aşkla örtüşen kelamın sıfatlarıma yağdırdığı kar misali...